

Sygn. akt VPz 23/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga (spr.)

Sędziowie: SSO Krzysztof Głowczyński

SSO Andrzej Marek

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2013 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku G. D.

przeciwko (...) we W.

o wszczęcie egzekucji sądowej

na skutek zażalenia wierzyciela G. D.

na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 29 marca 2013 roku

sygn. akt IVPo 70/13

postanawia:

- oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 marca 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy odrzucił wniosek wierzyciela G. D. o wszczęcie w trybie art. 1050 kpc egzekucji sądowej w zakresie punktu I prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 12 grudnia 2002 roku (sygn. akt IVP 1251/01).

W uzasadnieniu wskazał, iż G. D. dwukrotnie już podejmował próbę przymusowego wyegzekwowania rozstrzygnięcia zawartego w I punkcie prawomocnego wyroku z dnia 12 grudnia 2002 roku. Jednakże jego pierwszy wniosek w tym przedmiocie został oddalony postanowieniem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 28 października 2005 roku wydanym w sprawie o sygn. IICz 634/05 ze stwierdzeniem, iż wyrok ten nie nadaje się do egzekucji w zakresie pkt I i w związku z powyższym nie występują podstawy do wydania orzeczenia nakazującego jego przymusowe wykonanie.

Ponowny wniosek wierzyciela w tym samym przedmiocie został odrzucony postanowieniem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 16 maja 2007 roku (sygn. akt IVPo-Uo 13/07) na podstawie art. 199 §1 pkt 2 kpc z zw. z art. 13 §2 kpc, a jego zażalenie oddalone zostało postanowieniem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 4 września 2007 roku (sygn. akt VPz 31/07).

Wobec niezmienionego stanu faktycznego i ponownego orzekania po raz kolejny w przedmiocie wniosku wierzyciela o wszczęcie egzekucji sądowej I pkt wyroku z dnia 12 grudnia 2002 roku (sygn. akt IVP 1251/01) było niedopuszczalne i w rezultacie powyższego Sąd Rejonowy wniosek wierzyciela odrzucił na podstawie art. 199 §1 pkt 2 kpc w zw. z art. 13 §2 kpc.

Postanowienie powyższe zaskarżył zażaleniem G. D. domagając się jego zmiany poprzez uwzględnienie jego wniosku o wszczęcie egzekucji w trybie art. 1050 kpc.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

1. naruszenie art. 199 § 1 pkt.2 k.p.c. i art.365 § 1 k.p.c., w związku z art.366 k.p.c. oraz art. 840 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie przez organ egzekucyjny, iż zachodzi negatywna przesłanka procesowa w postaci prawomocnego osądzenia sprawy, skutkująca odrzuceniem wniosku egzekucyjnego w zakresie żądania wierzyciela dotyczącego wykonania pkt I prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 12 grudnia 2002r. sygn. akt IV P 1251/01, podczas gdy brak jest takiej negatywnej przesłanki procesowej, albowiem postanowienia Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 28 października 2005r. sygn. akt II Cz 634/05 i z dnia 4 września 2007r. sygn. akt V Pz 31/07 nie są orzeczeniami merytorycznie rozstrzygającymi, co do istoty sprawy – orzeczeniem merytorycznie rozstrzygającym, co do istoty sprawy jest orzeczenie o sygn. akt IV P 1251/01;
2. naruszenie art.365 §1 k.p.c., w zw. z art.45 k.p. w zw. z art.42 §1 k.p. oraz naruszenie art. 804 k.p.c. poprzez przyjęcie, iż obowiązek określony w pkt I tytułu wykonawczego ma charakter czasowy (do dnia 2 marca 2001r.), co stanowi badanie tego tytułu, do czego organ egzekucyjny nie ma prawa w sytuacji, gdy wykonalność prawomocnego od dnia 28 stycznia 2003r. wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy sygn. akt IV P 1251/01 w zakresie przywrócenia wierzyciela do pracy na stanowisko głównego specjalisty w Oddziale (...) w L. została określona przez Sąd orzekający w dniu 30 stycznia 2003r. poprzez zaopatrzenie tytułu egzekucyjnego w klauzulę wykonalności w całości (pkt I i II);
3. naruszenie art. 796 §1 kpc, art. 816 §1 kpc i art. 1050 kpc poprzez pozbawienie wierzyciela prawa do ponownego wszczęcia postępowania egzekucyjnego po jego zakończeniu, mimo, że jego roszczenie nie zostało zaspokojone całkowicie,
4. niezastosowanie art.826 k.p.c. i art.823 k.p.c.
5. naruszenie art.45 ust. 1 i art.77 ust. 2 Konstytucji RP poprzez zamknięcie wierzycielowi realizacji prawa do Sądu i pozbawienie go możliwości wykonania orzeczenia w postępowaniu egzekucyjnym.

Sąd Okręgowy zważył:

Istotą sporu powstałego w sprawie jest czy w jej okolicznościach możliwe jest wszczęcie postępowania egzekucyjnego w trybie art. 1050 kpc celem wykonania pkt I prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 12 grudnia 2002 roku, sygn. akt IVP 1251/01.

Negatywne w tej kwestii stanowisko Sądu Rejonowego Sąd II instancji podziela. Do postępowania egzekucyjnego mają odpowiednio zastosowanie przepisy o procesie (art. 13 §2 kpc).

Wśród tych przepisów znajduje się art. 199 §1 pkt 2 kpc nakazujący – w postępowaniu procesowym odrzucić pozew w sytuacji gdy o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo już została prawomocnie osądzona. W postępowaniu procesowym osądzenie sprawy polega na jej merytorycznym rozstrzygnięciu. Z przyczyn oczywistych na etapie postępowania egzekucyjnego, a więc zmierzającego do wykonania orzeczeń zapadłych po merytorycznym rozpoznaniu sprawy, nie orzeka się już w przedmiocie zasadności zgłoszonych roszczeń.

Jednakże organ egzekucyjny nie jest pozbawiony możliwości orzekania o odmowie wszczęcia egzekucji, a ponowny wniosek w tym przedmiocie bez zmiany okoliczności sprawy podlega przy odpowiednim stosowaniu art. 199 §1 pkt 2 kpc odrzuceniu. W dotychczasowym toku postępowania Sąd Okręgowy w Legnicy w sprawie II Cz 634/05 przesądził,

iz wyrok wydany w sprawie IVP 1251/01 nie nadaje się do egzekucji w zakresie jego punktu I i brak jest podstaw do wydania orzeczenia nakazującego jego przymusowe wykonanie. W istocie więc odmówił mu przymiotu tytułu egzekucyjnego. Zgodnie z art. 777 §1 pkt 1 kpc tytułem egzekucyjnym jest prawomocne orzeczenie sądu. Orzeczenie to musi jednak spełniać dodatkowy warunek w postaci zawierania treści nadającej się do wykonania. Tego warunku nie spełnia – nie będąc tym samym tytułem wykonawczym – prawomocne orzeczenie przywracające pracownika do pracy. Takie orzeczenie ze względu na swój również charakter konstytutywny samo przez się nawiązuje ustalony stosunek pracy, na podstawie którego pracodawca zobowiązany jest dopuścić pracownika do pracy.

Również sama treść wyroku z dnia 12 grudnia 2002 roku w sprawie IVP 1251/01 w punkcie I zgodnie z którym przywrócono G. D. poprzednie warunki pracy i płacy na okres do dnia 2 marca 2001 roku nie daje podstaw do przyjęcia, iż w chwili obecnej nadaje się on do przymusowego wykonania. Odmienne przekonanie skarżącego w tym przedmiocie negatywnie weryfikowane kilkakrotnie w toku postępowania instancyjnego, również przed Sądem Najwyższym, nie jest uzasadnione. Objęcie tego orzeczenia klauzulą wykonalności nie nadało mu charakteru możliwego do wykonania, a tym samym charakteru tytułu wykonawczego.

Ocena tytułu wykonawczego w tym względzie jest na etapie postępowania egzekucyjnego odpowiednikiem procesowego merytorycznego rozstrzygnięcia o żądaniu stron i skoro już raz została dokonana przez Sąd, ponowny wniosek w tym przedmiocie podlegał przy odpowiednim zastosowaniu art. 199 §1 pkt 2 kpc w zw. z art. 13 §2 kpc odrzuceniu.

Obok wskazanej wyżej proceduralnej przeszkody wszczęcia egzekucji w oparciu o przedstawiony przez G. D. odpis prawomocnego wyroku z dnia 12 grudnia 2002 roku istnieje jednak nadal przeszkoda, zauważona w toku dotychczasowego postępowania, w postaci faktu, iż wyrok ten w zakresie punktu I nie stanowi tytułu egzekucyjnego nadającego się do wykonania. Przeszkoda ta uniemożliwia wszczęcie egzekucji nawet w zakresie deklaratywnej części orzeczenia o przywrócenie poprzednich warunków pracy i płacy – tj. części w której nakłada na pracodawcę obowiązek dopuszczenia pracownika do pracy. Odmowa (...) we W. dalszego tj. po dniu 2 marca 2001 roku zatrudnienia powoda była uzasadniona. Powództwo G. D. o zasądzenie wynagrodzenia za pracę za czas pozostawania w gotowości do pracy po tej dacie wywiedzione w związku z odmową ponownego zatrudnienia skarżącego na podstawie wyroku Sądu z dnia 12 grudnia 2002 roku zostało oddalone przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu prawomocnym wyrokiem z dnia 24 stycznia 2007 roku wydanym w sprawie VIIP 232/04. Wyrok ten przesądza o braku również merytorycznej zasadności złożonego wniosku. W postępowaniu egzekucyjnym ma bowiem takie samo znaczenie, jak orzeczenie stwierdzające brak podstaw do zobowiązania (...) we W. do umożliwienia G. D. kontynuowania zatrudnienia u tego pracodawcy.

Dla G. D. odrzucenie jego wniosku o wszczęcie egzekucji i jego oddalenie przynosi ten sam skutek. Skutkiem tym jest niemożność prowadzenia egzekucji. W takiej sytuacji uznał Sąd II instancji zaskarżone postanowienie jako odpowiadające prawu, a wniesione zażalenie oddalił na podstawie art. 397 §2 w zw. z art. 13 §2 w zw. z art. 385 kpc.